

ρεστάρω

ρεστάρω, ρ. [*<*ιταλ. *restare*]. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) μένω χωρίς χρήματα. (Λαϊκό τραγούδι: *πόσα κοστούμια χάρισα, μα τώρα που ρεστάρισα, φίλος δε με πλησιάζει, τα παλιόρουχα κοιτάζει*). **2.** χάνω όλα τα χρήματά μου σε κάποιο τυχερό παιχνίδι, ιδίως χαρτιά ή ζάρια: «είχα τέτοια γκίνια, που μέσα σε λίγη ώρα είχα ρεστάρει». **3.** κάνω κάποιον να χρεοκοπήσει, τον οδηγώ στη χρεοκοπία: «με τις οικονομικές συμβουλές που του έδινε, τον ρεστάρισε τον άνθρωπο κι ησύχασε! || του 'φαγε όλα τα λεφτά και τον ρεστάρισε τον άνθρωπο!». (Λαϊκό τραγούδι: *τούτ' οι μπάτσοι, που 'ρθαν τώρα, βρε, τι γυρεύουν τέτοια ώρα; Ήρθαν να μας ρεστάρουν, βρε, και τα ζάρια να μας πάρουν*). **4.** κάνω κάποιον να χάσει όλα τα χρήματά του σε κάποιο τυχερό παιχνίδι, ιδίως σε χαρτιά ή ζάρια, του κερδίζω όλα τα λεφτά του: «είχε τέτοια κωλοφαρδία, που μέσα σε λίγη ώρα με είχε ρεστάρει». **5.** τελειώνω μια ενέργεια ή μια διαδικασία: «μόλις ρεστάρω απ' τη δουλειά μου, θα 'ρθω να σας βρω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας